Poste Restante

Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet

Nr 2 1993

Världens starkaste man

Klockan knäpper och ringer
och ringer mej rädd och vaken.

Du fick inte se min tredje bok
fast du ville så gärna se den.
Det gick som det går. Det gick på tok.
Vem äger jag nu att ge den?

Månen kommer och solen går
drömmen förde dej vilse.
Drömmar i liljekonvaljeår
förde oss städse vilse.

Någonstans har du ett hem, men var.
Vägen är lång dit din ungdom var.
Drömmen från liljekonvaljeår
förde dej vida vilse.

Kära medlemmar!

Lis Asklund intervjuades för en tid sedan med anledning av sin 80-årsdag i *Dagens Nyheter*. Hon som alltid engagerat sig i och talat om andra talar för en gångs skull om sig själv och sina egna känslor. När hon nu ser tillbaka, citerar hon en dikt – av Nils Ferlin:

Månen kommer och solen går,
drömmen förde dej vilse.
Drömmen från liljekonvaljeår
förde oss städse vilse.
Tistelstigar och kolnad mo
trampe du nu med trasad sko.
– Drömmen från liljekonvaljeår
förde dej vida vilse.

Så stod det ju i "Goggles" en gång, och Lis Asklund tolkar dikten utifrån sina erfarenheter som ett vittnesbörd om det lilla barnets dröm om den kärlek hon eller han aldrig fick. "Den aldrig uppfyllda drömmen om kärlek gör att vi lätt väljer fel senare i livet", säger hon.

Man kan delvis bekräfta en sådan läsning, men går man tillbaka till manuskripten kan man dessutom få dikten tätare knuten både till skaldens egna upplevelser och vidare till Fröding och Värmland.

Ordet "liljekonvaljeår" kan sägas vara kristallisationspunkten. Ferlin prövade och kände på detta ord allra först i en schlagertext i radiospelet "Marknad": *Det mörknar så lätt i åren vad vackrast har lyst om våren; liljekonvaljeår förbleknar och går.*

"Vilse" kan liksom några andra dikter som har sin upprinnelse ur schlagerskriverierna, i motsats till det mesta av Ferlins övriga produktion tolkas som en kärleksdikt. Men här handlar det om en vilsegången kärlek, om en gemenskap som kommit på skam. De vilseförda är ju, vilket framgår av dikten två personer, ett du och ett jag. Kanske var det just liljekonvaljen med sin förföriska doft och sin oskuldsfulla vithet men giftighet som förde de två vilse i den drömtunga natt, som följer månens uppgång. Vad drömmen som förde dem vilse handlade om får vi inte veta. Kanske var det just om kärlek och lycka. Men allt detta är mycket svävande. Om man vid tolkningen av dikten också beaktar förstadierna, kan man plocka fram några strofer från ett maskinskrivet utkast med handskrivna kommentarer – det återges på motstående sida. Beaktar man dessa förlagor, finner man att det är en dikt om kärlek men en alldeles särskild sorts kärlek, kärleken till modern. Det är ju Ferlins djupa sorg efter moderns död – hon dog i december 1936 – som omvittnas i detta manuskript liksom i flera andra dikter i "Goggles". Det är alltså ett slags sorgedikt och om man med detta i tankarna närmar sig Gustaf Frödings dikt "Kung Liljekonvalje av dungen", finner man att detta också är en dikt om saknad och brusten lycka. Den handlar också om en förlorad kärlek:

Kung Liljekonvalje av dungen,
kung Liljekonvalje är vit som snö,
nu sörjer unga kungen
prinsessan Liljekonvaljemö.

Ferlin förknippar liljekonvaljen med Fröding, med Värmland och med barndomen. "Liljekonvaljeår" betecknar nog den lyckliga tiden familjen hade tillsammans innan sorgen gjorde sitt inträde med faderns död. Den lyckliga tiden då drömmarna hägrade. Men Nils Ferlin fick mycket kärlek och omsorg av modern. Och det är denna kärlek och inte någon erotisk kärlek som han så ofta ger uttryck för i sin diktning.

Hälsningar

Jenny Westerstr

Randat av redaktörn:

Hösten är här, lite mörk & kulen, men ändå så kär. Inte minst för oss ferlinare; det är ju nu vi delar ut de uppskattade priser som bär vår favoritskalds namn. Liksom i fjol går 1993 års Ferlinpris till en poetissa utöver det vanliga. På sid 6-7 kan du ta del av Bodil Malmstens penséer förmedlade av Axel Liffner. (Hon blev inom parentes alldeles överlycklig vid beskedet; först flera dagar senare undrade hon om Ferlinpriset utöver den ovanskliga äran också innebar något tillskott i kassan!)

Trubadurpriset tillfaller Staffan Percy, en bjässe i branschen. På sid 9-10 får vi vara med när Sällskapets egen styrelsemusikant, Ove Engström, ringer upp Staffan och överbringar den goda nyheten. Ett lurigt telefonsamtal, minst sagt. Trubaduren blev glad som en speleman, om uttrycket tillåtes. Som bonus kan vi på sid 12-13 presentera Staffan Percys tonsättning av Bo Setterlinds hommage till Ferlins minne, "Poet i brons". Håll till godo!

Årsmötet exekverades i lördagen den 5 juni i Norrtälje. Liksom förra året lyste solen upp den stora dagen. På sid 14-15 avslöjas detaljerna för oss som av olika anledningar dessvärre inte hade tillfälle att närvara. Lennart Jansson plitade, Esse Jansson plåtade och Olof Ögren plutade. Med munnen, varmed förstås förstås att Sällskapets lika vise som vice ordf. ledde sammanträdet med sedvanlig bravur.

Ordförande Jenny Westerströms liljekonvaljedoftande krönika på förra sidan har Du väl redan tagit del av? Omslagsbilden är även denna gång hämtad från K.W. Gullers mästerliga fotoserie med Nils Ferlin i Roslagens famn. Och vänder Du blicken åt höger ska Du finna att ingen mindre än Stig Järrel fattat pennan och tillägnat vännen Ferlin en finstämd dikt. Den skrevs vid skaldens frånfälle 1961 och är veterligen aldrig tidigare publicerad.

Om allt detta och mera därtill – t ex den synnerligen aktiva Ferlingruppens i Filipstad tioåriga historia på sid 19-20 – kan Du läsa i föreliggande nummer av *Poste Restante*. Väl hunnen till sista sidan hälsas Du hjärtligt välkommen till årets Grand Prix-utdelning på Sjöfartshuset den 21 oktober. Skattmästare Tor Englund väntar på Din anmälan! Töva icke – det lär bli en minnesrik afton.

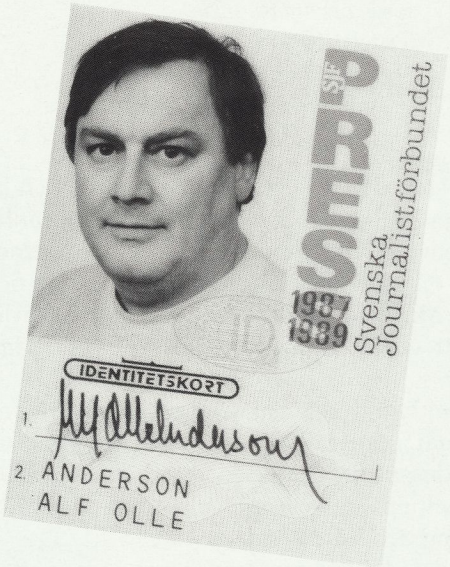

PS. Förra årets Ferlinpristagare, Ulla Olin, har låtit publicera en ny diktsamling. "Närmare dikt, till dig" lyder den underfundiga titeln och kritikerna har funnit samlingen ytterst läsvärd. Naturligtvis. DS

MANUSSTOPP!!! Tusen tack, alla vänliga och generösa bidragslämnare. Utan Er skulle det inte bli någon *Poste Restante*. Tyvärr är det dock så att en del bidrag inte är redaktören till handa förrän efter det att pressläggning skett och sålunda måste ställas över (bidragen alltså, inte redaktören). Till nästa nummer, som beräknas utkomma i god tid före årsmötet 1994, tar vi alltså – tacksamt! – emot allehanda bidrag med ferlinsk anknytning till och med fredagen den 6 maj 1994. På förhand tack!

Vid en musik- och poesiafton i Älvdalens kyrka den 18 juli deltog Stig Järrel (närmare presentation överflödig) med uppläsning av bl a Nils Ferlins diktade ord. Den mångförfarne Järrel reciterade även en dikt av egen penna, den han författat vid Ferlins frånfälle. Med ett stort tack till Eric Midfalk i Nyköping har *Poste Restante* härmed glädjen att vidarebefordra de järrelska raderna:

Till Nils Ferlin

Det är tyst på krogen i Klara
inget klirr av flaskor och glas.
Det är en spelman en broder bara
vars spelverk har gått i kras.

Han ägde ej rang och examen,
han levde ej makligt som vi.
Nu vilar hans nötta lekamen
från sitt blödande hjärta fri.

Men vi minns de härjade dragen
blicken så sorgsen och öm.
Du blev prövad, men aldrig slagen
du bars av en trasig dröm.

Du ofta gick vilse i världen
du blev sjuk och trött efter hand,
då känns det gott att ställa färden
till ditt åtrådda gycklarland.

Där får du åter steppa på borden
och dikta i månens ljus
ovan den ynkliga jorden
och människors stängda hus.

Men fast vi var hårda och njugga
så längtar du ändå hit ner.
Vi skymtar din magra skugga
i Klaras gamla kvarter.

Du sitter ibland oss vid bordet
vi förnimmer ånyo din röst.
Du lever så sällsamt i ordet.
Det dör ej i våra bröst.

Fotograf: Stewen Quigley

Axel Liffner möter

Bodil Malmsten

årets Ferlinpristagare

"Du kan få låna min hörapparat"

Vid Bonniers författarträff ute på djurgårdiska Manilla smög sig *Poste Restantes* utsände fram till årets (ännu icke offentliggjorda) Ferlinpristagare. Följande meningsutbyte utspelade sig:

"Du är" – börjar Axel Liffner sina intervjufrågor till mig.

Och så hade han gärna fått sluta. Men han fortsätter med att påstå att jag är en mycket respekterad och synnerligen älskad poet. Och en mångsidig uppskattad skribent. Och lägger till detta frågan

"Hur har du kommit dit?"

Inte har jag kommit dit. Det är några stycken läsare som har gått mig till mötes. Själv sitter jag folkskygg och forskar vid en Macintosh.

"Lite bakgrund?"

Född i Jämtland, lilla syster och jag i pappas knä efter skilsmässan, han läser

Det var den excentriske lorden
som bodde på Midnight Hill,
– om så att du känner den gården
åt norr eller söder till.

Själv lärde jag mig – Jag kunde ju vara – utantill:

... en luffare är jag, som halkar
förbi i vägarnas grus.
Mitt hjärta är hett som en masugn
och kallt som ett fattighus.

Fosterhemmet i Vällingby, jag är som en inneboende ...

Ungdomen på Restaurang Prinsen ...

Var ska man sitta och vart ska man gå,
olust bakom och före – !
Och våldsamt stramar sej då och då
ångestens silkessnöre.

Försörjde mig gjorde jag på att stå modell, har stått modell för en liten skulptur som faktiskt står någonstans.

"Du byter inte minst i poesin, genre, stil, ämne, språkrör ..."

Om det är en fråga så svarar jag att det inte är jag som byter, det är ämnet som byter ut mig, genren som väljer stilen, motivet som ställer kravet. Sen gäller det för mig att vara så tydlig, sann och outbytbar som möjligt.

"Du växlar mellan poesi, berättande prosa, journalistik, teater ..."

Samma sak där, det är inte jag som växlar – det är språket som drar iväg med mig, jag

kommer något på spåren – en dikt, en novell, en dialog och så måste jag följa den till slut, undersöka var den hamnar, försöka nå fram till.

Jag vill bort från poesin och iväg mot prosan, jag vill mot ett större berättande och jag vill skriva mer för scen.

Vad gäller pjäsen som går på Stockholms Stadsteater just nu har den inte mycket mer än Nefertitis byst gemensam med min diktsamling "Nefertiti i Berlin". Diktsamlingens tema är – förenklat och tillplattat – moderskapet, skrivarens plikt, sorgen över tidens flykt –

Vem är man när ungen blev stor?
Undertecknat en mor.

Pjäsen på Stadsteatern heter den "Den underbara bysten" och är en lyrisk dialog med plumpa farsinslag – Otto, en vaktmästare i ett egyptiskt museum i ett Berlin i en västvärld har lämnat världen och sin ovedersägligt stortyska maka Irmgard för ett liv i Nefertitis renhet. En svensk dam på gränsen till nervsammanbrott kommer till muséet för att se Nefertiti. Resten är svårt att förklara i några få ord, Otto använder en obeskrivlig mängd ord för att förmå damen till en stunds älskog i städskrubben.

Jag har inte deltagit i uppsättningen av pjäsen.

"Min första reaktion på att jag fått Ferlin-Sällskapets poesipris?"

Jag trodde jag tagit ett glas för mycket.

(Skrev några rader till Liffner dagen efter och frågade om jag hört rätt. Han erbjöd mig sin hörapparat.)

Jag har bara fått ett lyrikpris tidigare – Lyrikvännens Stig Carlsonpris förra året. Har varit mycket bitter.

"Om Idun Lovén yppade något om att Nils Ferlin-Sällskapet grundades i ateljén på David Bagares gata när jag gick där på sextitalet?"

Inte alls. Hon sa inte ett ord om det. Men Dardels barn gick där samtidigt med mig – Denise och Henry. Och jag hade Leo Verdee i målning och det var han och sedermera Evert Lundquist som lärde mig att noga välja ut mitt motiv, att välja min färgskala – ska jag berätta grått på grått eller från purpurrött till gult, vad är mörkast, vad är ljusast? Stor duk, liten duk. Detalj, triptyk. Allt lärde jag av målarna, men om Nils Ferlin-Sällskapet sades det ingenting.

"En dikt av Nils Ferlin som du starkt gillar?"

Man kan inte räkna dem alla ... Grubbel. Vid diktens port. Av ständig oro. Vilse. Som ett ödehus. Sömnlös. Instängd. Besynnerlig. Tiga blott. Långt ifrån. Inte ens –

Tro mej. Nu sover sorg –

Vad allt som är tafatt är vackert
– i liv och dikt.
Det är något billigt med allt
som har tillförsikt ...

och

INTERVJU

... Vad är det som letas? Någonting stort?
Någonting stort som ej blev gjort?
– – –
Det var någon som gick med ett brinnande ljus
i ett obebott hus.
Men jag fick inget svar på min intervju.
Fick du?

Vaggvisa
fjortonde december 1987

Fjortonde december, kväll
liten dikt har varit snäll
Aftonbön till stjärnströdd sky:
Låt mig växa stark och ny
Just då rämnar ljuset
Gudfar lämnar huset
Katten stryps i garnet
Gudfar lämnar barnet

Släckt advent och inställd jul
Pappret halt och texten gul
Slirig skrift på djupfryst mark
Rimfrostsladd på risig spark
Just nu slinter sparken
Dikten slår i marken
Barnet far i diket
Sanda kungariket!

Sönderslitet himlaskri
Sönderriven elegi
Överbliven gåva
Nu ska gudfar sova
Orden skrida stumt, till vem?
Orden hittar inte hem
Liten går och gråter
Vill ha gudfar åter

Huset tomt, snön purpurröd
Gudfar Gerard Bonnier död

In memoriam fy satan
Liten dikt går vill på gatan
Låghalt versfot, mun i hand
Främlingspass i råkallt land
Liten vid en trappa
Lipar efter pappa
Barnet bara gråter
Vill ha gudfar åter

Poesin har sorg ikväll
Vennberg, Aspenström, Forssell
Elsa Grave, Sonnevi
Stackars Sveriges poesi
Lille dikten gråter
Vill ha gudfar åter
Silveräpple, spira, plikt
Snyt dig, res dig lille dikt.

Knyt din hand och skriv det
Gudfar är i livet

Huset fullt, snön purpurröd
Gerard Bonnier inte död

Bodil Malmsten

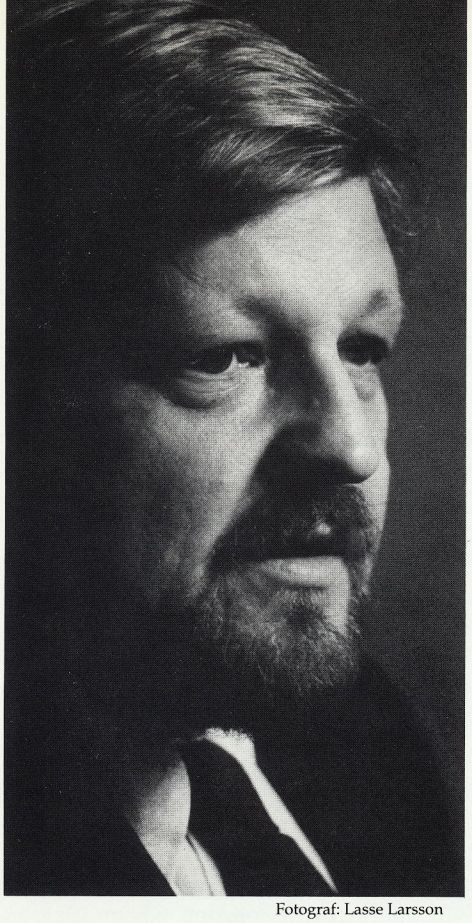

Fotograf: Lasse Larsson

Staffan Percy,

TRUBADURPRISTAGARE 1993

"Så ända in i själen lyckligt glad!"

Att Staffan Percy hör till landets främsta trubadurer, har länge stått klart för undertecknad. Men att han också är en av de betydande viskompositörerna förstod jag när jag första gången hörde hans tonsättning till Bo Setterlinds dikt "Kammarmusik". Den tonsättningen, mina vänner, är kongenial i ordets verkliga betydelse!

Därför kändes det extra roligt att få ringa upp Staffan Percy för att intervjua och gratulera honom till årets Trubadurpris. Jag ringde en måndagskväll, av egen erfarenhet väl vetande att det är då man lättast får tag på en farande artist.

Jodå, visst var han hemma, men det var svårt att få något vettigt ur honom när jag gratulerat till priset. Han omväxlande grät och stammade:

– Det är inte sant, du skojar med mig?!

Så jag försäkrar att visst är det sant och ber honom ringa mig när han lugnat sig. Det tar en kvart:

– Ove, jag har inte på många år blivit så in i själen lyckligt glad. Rent principiellt gråter jag inte, men det här blev för överraskande när jag insåg att det var sant. För det är det väl?

– Än en gång, Staffan, det är sant!

– Ett besynnerligt samband vill jag nämna. Strax innan du ringde guldkant i mitt mörker, satt jag och brottades med en tonsättning till en dikt av Jan Arvid Hellström som hette "Till Ferlin" – visst är det så man ryser?

STAFFAN PERCY är uppvuxen i en musikalisk miljö. Hans far är musikhistoriker och hans mor är pianist. Åtta år gammal började Staffan spela mandolin som snart byttes mot violin. Så blev det cello och därefter gitarr och luta. Efter en tid till sjöss började så Staffan på Koblancks teaterskola i Stockholm.

Sitt första betalda engagemang som sångare får han 1963, på Saltsjöbadens ungdomsgård tillsammans med två medmusikanter.

– 150 kronor var gaget, minns Staffan. Taxin gick på 30 kronor och så delade vi resten på tre, men eftersom jag kvitterat gaget åkte jag på en restskatt på 80 kronor. Så mitt första betalda engagemang fick jag således själv betala för! Men, en nyttig lärdom var det.

– Staffan, jag vet att du skivdebuterade 1969 med en egen visa som hette "Du såg aldrig sommaren som for". Den debuten gav tydligen mersmak.

– Ja, nu ville jag ut i världen. Jag for till Nashville i USA och fick för ett litet bolag sjunga in ett tjugotal sånger.

– Inte på svenska väl?

– Nej, på engelska. Men tyvärr köptes det

lilla bolaget upp av ett stort och min skiva försvann i gapet och kom aldrig ut.

– Så den amerikanska karriären fick ett hastigt slut?

– Yes! Back to Sweden and start all over again.

Den svenska karriären tar fart på allvar 1975, när Staffans debut-LP "Barn av kärleken" kommer ut och får strålande recensioner. Bland dem som lovordar skivan är poeten Bo Setterlind och när de träffas på Den Gyldene Freden blir det upptakten till ett femton år långt samarbete dem emellan. Året därpå tar Staffan första steget mot att bli en riktig, folkkär trubadur. Han hamnar på Svensktoppen. Och kan man tänka sig, med en litterär visa, hans egen tonsättning av Berthel Gripenbergs dikt "Än brinner var våg". 1977 är det så dags för det första resultatet av samarbetet Bo Setterlind och Staffan Percy, LP:n "Hjärtats ballader". 14 dikter av Bo Setterlind, tonsatta och tolkade av Staffan Percy till ackompanjemang av Stockholms Barockensemble under Ulf Björlin. Det är för övrigt på denna skiva som den inledningsvis nämnda "Kammarmusik" finns med, i mitt tycke den vackraste musik Staffan Percy komponerat. Bo Setterlind ger följande målande omdöme om Staffan: "Staffan är en mästare på melodier, lockande, gäckande, fri och orädd ... Det här är en sann trubadur. Det klingar så förunderligt om basarna i hans själ."

Och som ett kvitto på framgången tilldelas Staffan detta år det allra första Sjösalapriset ur Evert Taubes minnesfond.

– Men Staffan, den visa som svenska folket mest förknippar med teamet Setterlind/Percy, "Drömmens skepp", den finns inte med på skivan.

– Nej, den kom först två år senare, på LP:n med samma namn.

– Den sången kan man väl säga har blivit något av din signaturmelodi. Jag kan tänka mig att du inte får lämna scenen utan att sjunga den då du är ute på dina turnéer.

– Visst är det så.

– Staffan, du har berättat att Bo Setterlind skrivit en dikt till dig och din bil (!)?

– Jo, det var så här, förstår du, att jag hade en bil vars bokstavskombination på nummerplåten var EJN. På en av våra gemensamma turnéer satt Bo och jag i bilen och diskuterade vad initialerna stod för. Där visste han ögonblickligen besked: "Evigheten justerar Noterna"! Och dessa ord kom att bli slutstrofen i dikten "Tröst" som i sin helhet lyder:

Alla vet,
att detta att komponera
i grunden är omöjligt.
Inte ens Mozart var fullkomlig.
Sörj därför inte över att du inte är ofelbar!
Även för den störste bland komponister
gäller den gudomliga lagen:
Evigheten justerar noterna.

– Staffan, om jag har räknat rätt har du hela elva LP bakom dig och du förbereder den tolfte, återigen baserad på dikter av Bo Setterlind. Men du har också tonsatt andra poeter?

– Jodå. Författaren Staffan Stolpe och poeten Gulli Michanek har jag haft ett fruktbart samarbete med, för att nämna några. Och så har jag ju tonsatt en hel del egna texter också.

– Ja, bland dina helt egna visor tycker jag att man måste nämna "Som blommor dör" och "Till en gammal dam".

– En ny Setterlindskiva ska du göra, men vad har du mer för framtidsplaner?

– På planeringsstadiet ligger ett samarbete med Södertäljeoperan, ett lyriskt-musikaliskt verk med arbetsnamnet "Poeten och Trubaduren". Det kommer att bli en höjdare att få sjunga till symfoniorkester.

– *(Avundsjukt)* Vem skulle inte vilja det! Men Staffan, nu så här i slutet av intervjun, är det något du vill tillägga?

– Ja. Att vara så kallad fri konstnär kan vara det mest ensamma, oavsett applåder eller visslingar. Mycket är som en vind som drar förbi, en måltid en bortglömd kock. Så därför vill jag säga till dig, Ove och till resten av Ferlinsällskapets styrelse: TACK för att ni kom med ljus till min kammare och gjorde mig synlig. Jag är med plötslig GLÄDJE!

OVE ENGSTRÖM

Poet i brons

Till Nils Ferlins minne
har texten nedan formats ferlinsk.
Hyllningen gäller indirekt också
den främste klarabohemens ménestrel,
Lille Bror Söderlundh

Nu sitter han frackklädd i parken,
gammal och evigt ny.
Hans blick är riktad mot marken,
fast vattnet speglar en sky.

Strax faller små droppar från hatten,
gycklarens paraply,
och fimpen glöder mot natten,
ej olik dagar som fly.

Då viskar en syster på bänken:
"Såg dej i en revy!"
Han var den felande länken
och hon en skygg ingenue.

Med ryggen mot borgerligheten
ser han så dagen gry.
Den onåbare poeten
är lika drömsk som staty.

Bo Setterlind

Poet i brons

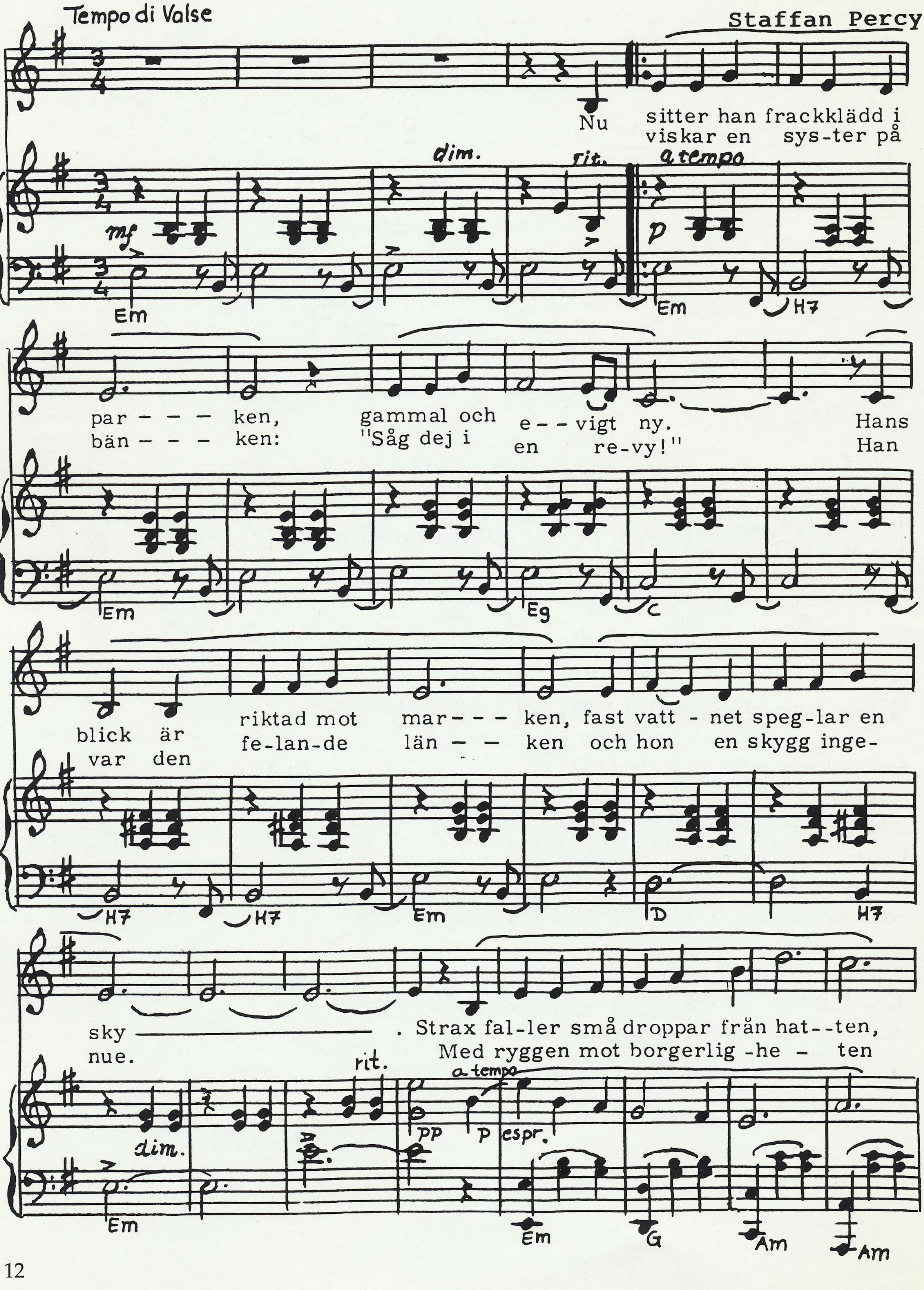
Tempo di Valse
Staffan Percy
Nu sitter han frackklädd i parken, gammal och evigt ny. Hans blick är riktad mot marken, fast vattnet speglar en sky. Strax faller små droppar från hatten,
viskar en syster på bänken: "Såg dej i en revy!" Han var den felande länken och hon en skygg ingenue. Med ryggen mot borgerligheten
mf
dim.
rit.
a tempo
p
pp
p espr.
Em
H7
Eg
C
D
G
Am

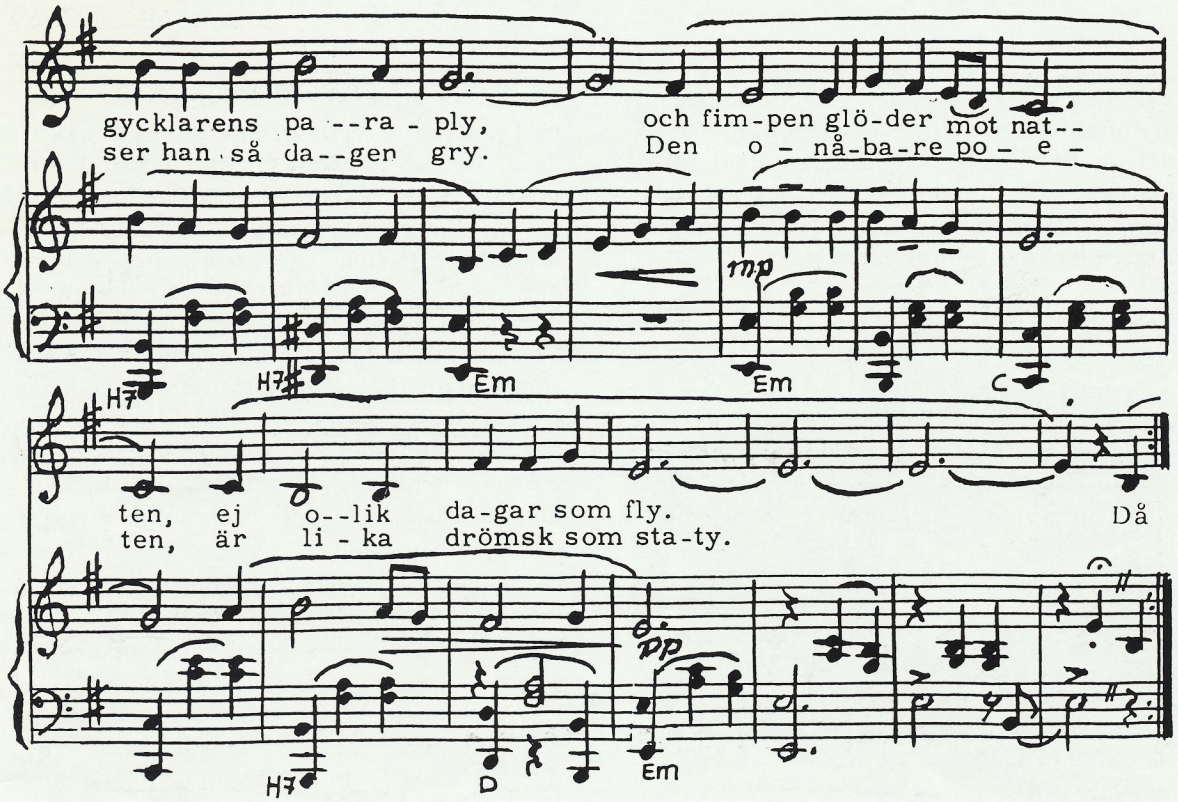

Skivinspelningar av Staffan Percy

Barn av kärleken	1975 EMI	Damma av Din barnatro	1981 EMI
Elva visor	1976 EMI	Innan natten faller på	1982 EMI
Hjärtats ballader	1977 EMI	Vid aftonlampan	1984 Blå ton
Under lyktorna	1978 EMI	Den första den enda	1986 Sonet
Drömmens skepp	1979 EMI	För kärlekens skull	1992 MÅN
Som blommor	1980 EMI		

Böcker

(Setterlinddikter med musik av Staffan Percy)

Härtats ballader	1978 Bonniers
Drömmens skepp	1979 Carmida

ÅTTA TIMMAR FERLIN!

Välbesökt årsmöte med digert innehåll

För ett år sedan höll Nils Ferlin-Sällskapet sitt årsmöte i Norrtälje och det slog tydligen så väl ut, att man kom igen. Det började med bussfärd och slutade med middag och däremellan hände det mycket. Liksom förra året lyste solen över Ferlins vänner.

Nuvarande ägaren till Ferlins Norrboda, Britta Sundberg, öppnade generöst dörrarna till diktarbostaden. Något som gladde inte minst Ove Engström.

År 1948 Köpte Nils och Henny Ferlin Norrboda i Länna och där blev de "styckegodsägare". Tack vare ett generöst medgivande av den nuvarande ägaren till torpet, Britta Sundberg, kunde en alldeles fullsatt buss styra kosan dit. Esse Jansson och Lennart Jansson var ledare, berättare och infogade dikter och anekdoter under färden i Ferlins Roslagen. Man reste först till Länna by för att vandra till kyrkans minneslund och läsa orden på stenen: "... och gråten är min, när du gråter". På kyrkvallen kom man nära den mycket lilla stuga, som Ferlin hyrde 1944, när han hade läst en annons om en sommarstuga i Roslagen. Han drömde då om havet och skärgården men fångades av insjön och bygden. Man for samma väg som så många bröder i Klara och andra vänner till Henny och Nils färdats från stationen i Syninge till Norrboda.

Ett sällskap sammanträder

Tack vare Roslagens Sparbanks generositet kunde sällskapet både hålla årsmöte och konsert i bankens lokaler utan kostnad, vilket framkallade en spontan applåd. Tyvärr kunde inte sällskapets ordförande, fil dr Jenny Westerström, på grund av sjukdom vara med, varför förhandlingarna leddes av vice ordförande Olof Ögren. Vid årsmötet kan medlemmarna ge förslag på kandidater till Nils Ferlin-priset och trubadurstipendiet och sällskapets vitalitet visade sig i de många namn man lade fram.

Sällskapets medlemmar hade kamerorna i högsta hugg. Både motiven och dagen var som gjorda för fotografering.

Konsert med fyra artister

Alldeles efter årsmötet hölls årets konsert och då var salen redan fullsatt. Redaktör Esse Jansson hälsade samtliga välkomna och påminde om att förra årets gäst, Tecknaren Evert Karlsson, EWK, som då kom med en utsökt litografi med Ferlins bild, i år hyllas i Söderköping, där man bildar ett sällskap kring honom. Men sedan blev det Ferlin för hela slanten med Ove Engström som trubadur och konferencier.

Kvertett som svängde: Ove Engström, Torsten Arnbro, Margareta Kjellberg och Eva Lisa Lennartsson sjöng Ferlin så det stod härliga till.

Ove Engström inledde med några dikter, tonsatta av Lille Bror Söderlundh. Mest fångades jag av några tonsättningar av Broder Tor, Tor Bergner, och inte minst av hans allra sista, "Visa i augusti", en Ferlintext, som tydligen inte publicerats ännu. Ove Engström har förmågan att låta sång och gitarr bilda en enhet och han ger varje visa en personlig tolkning, ny varje gång. Slentrian är honom helt främmande.

En gång på 1930-talet mötte reciatrisen Eva Lisa Lennartsson Nils Ferlin på Östermalmstorg. Då hjulade han över hela torget och det gav henne anledning att denna kväll läsa Ferlins dikt om honom själv och livet. Många av oss har hört henne läsa dikter i radio, men nu fick vi möta henne i Norrtälje. Hon blev så inspirerad, att hon till sist inte läste utan sjöng "Får jag lämna några blommor ..."

Torsten Arnbro, ny Ferlintolkare

Ferlinsällskapet har drygt 1 600 medlemmar. Få litterära föreningar har möjlighet att i sin gemenskap ha så många utövande konstnärer. Ständigt söker sig människor till Ferlins dikter och flera vill ge dem melodi. För några år sedan började Torsten Arnbro, Lidingö, att offentligt uppträda som trubadur och nu i Norrtälje gjorde han debut som tolkare av Ferlin i några egna tonsättningar. Han var en angenäm bekantskap, som förenade mjukhet med pregnans och som i sitt framförande bar med sig ett stråk av Bellman och musikalisk fantasi. Jag tyckte särskilt om hans tolkning av Ferlins "Tre dagar sprang jag i villsam skog ..." Torsten Arnbro vill jag lyssna till fler gånger.

När sedan Margareta Kjellberg kom upp på scenen, presenterades hon som en legend, en synnerligen levande och nära legend, som snart varit verksam i sextio år. Det märks inte! Hon kan sjunga, hon kan berätta och hon gör bäggedera på ett härligt och ömsint sätt. Bland annat om Jörgen Münter som tog till sig Ferlins dikter och som avled som mycket ung. Nu fick vi lyssna till hans musik till Ferlins "När lyckan mötte kärleken" och "Inte ens en grå liten fågel". Hur många tonsättningar finns det till den lilla, väsentliga dikten? Den här var ny för mig, och den grep.

När Asta Nilsson mötte Ferlin

På 1930-talet kom Nils Ferlin och Martin Koch till Brunnsviks folkhögskola, där Asta Nilsson var elev. Hon fångades av Ferlins röst och lyrik, skrev musik till flera dikter. Först för några år sedan fick Ove Engström dem i sin hand, och nu fick vi lyssna till Astas tonsättningar. Hon är en av de många som i dessa dikter funnit tröst och mod. Hon var med i Norrtälje, åttio år gammal. Är hon den enda kvinnan, som tonsatt Ferlin? Det blev sol över sal och sinne, när Engström slutade med Ferlins härliga "Ölands-vals", som han tonsatt och sedan kom alla fyra artisterna upp på scenen och alla sjöng "Får jag lämna några blommor ..."

Dagen avslutades på s/s Norrtelje med mat och mera sång av de gästande artisterna.

TEXT: LENNART JANSSON
FOTO: ESSE JANSSON
Tidigare publicerat i *Norrtälje Tidning*

Ny lovordad Ferlinskiva!

"Pricksäkra tonsättningar ... raffinerat arrangemang." *Arbetet*

"Utsökta Ferlintolkningar av Ove Engström." *Nya Norrland*

"Ove Engström sjunger Ferlin bättre än någon annan nu verksam trubadur." *Borås Tidning*

Ove Engström "I Nils Ferlins gränd"
22 visor med text av Nils Ferlin

Barfotabarn – En liten konstnär – Kärleksvisa
På Arendorffs tid – Katten i Penningby
Nils Ferlins Ölandsvals m.fl.

Specialerbjudande för Nils Ferlin-Sällskapets medlemmar!
***I Nils Ferlins Gränd* finns både på CD och kassett.**
CD:n kostar 95 kr + 15 kr i porto och emb. (Ord pris 159 kr). Kassett 60 kr + 10 kr i porto och emb (Ord pris 109 kr).
Sätt in pengar på pg **81 18 44-0** eller skicka Din beställning till
MusiCant Records, Nässelstigen 91, 165 71 HÄSSELBY. Tel 08-89 50 95
Överskottet från de 100 först sålda exemplaren går oavkortat till Nils Ferlin-Sällskapet.

Ger av hela hjärtat

DN 4/8 -93

Ove Engström har aldrig varit bättre

Ove Engström:
I Nils Ferlins gränd (MusiCant).

OVE ENGSTRÖM kan se tillbaka på en drygt 25 år lång gärning som trubadur, tonsättare och, inte minst, producent. Som sådan är han all heder värd.

Det är mycket hans förtjänst att den svenska visan inte helt strypts. Från Engströms lilla inspelningsstudio i Hässelby spottas varje år ett antal vis-CD ut över marknaden, en del av hög kvalitet. Att de sedan inte får rättmätig uppmärksamhet i massmedierna är inte Ove Engströms fel.

Nu är han aktuell med sin egen CD "I Nils Ferlins gränd", 22 tonsatta dikter varav de flesta inte förut spelats in. Bara där har Engström gjort en kulturgärning.

Dessutom råkar CD-n vara hans hittills främsta produktion. Han har aldrig varit bättre än nu; tillsammans med Nils Ferlins dikter rör han sig på säker grund (hans första LP med Ferlinvisor gavs ut för elva år sedan och fick fina recensioner). Han har här draghjälp av några okända, briljanta tonsättningar.

Jag tänker då på Asta Nilsson, som bidragit med 12 av melodierna på CD-n. Hon fyller 80 år i år och gick på Brunnsviks folkhögskola 1935 då Ferlin kom dit och läste sina dikter.

Inspirerad av besöket tonsatte Asta Nilsson några av Ferlins mindre kända alster, och dem har Engström, mer än ett halvsekel senare, snokat upp. De är mer än njutbara, de är små konstverk.

I ÖVRIGT innehåller albumet fem av Engströms egna tonsättningar samt verk av bland andra Lille Bror Söderlundh ("En liten konstnär") och Ferlin själv ("På Arendorffs tid"). Känt och okänt alltså, i en lyckad blandning.

Men det är Ove Engströms sångtolkningar som gör den här CD-n extra bärkraftig. Sällan har en trubadur gett av hela sitt hjärta med så stor kompetens i botten.

MARTIN STUGART

Bodil Malmstens "Paddan & branden" handlar om dittan & dattan från Oviksfjällen och Manhattan.

Konterfejare Stellan Kristenson

Utvidga ditt ordförråd

AV ALF OLLE ANDERSON

Av samtida poeter & poetissor är Bodil Malmsten den tveklöst samtidigaste. Hon lär leva som hon lär. & som hon ler! & ser! Ut, alltså. (Du missade väl inte när hon tog loven av Ulven i teven?) Poetiserar gör hon rött & hett, flammande, glammande, kittlande, fnittrande, tjusande, ja rentav berusande. & som hon rimmar! Sockerbagare Ofvandahl skulle blivit grön i plåten. Av avund. På ljuvligt lätta versfötter dansar hon på slak lina över pekoralets avgrund & t o m när hon faller, faller hon i god jord. Sällan har Augustinus uppmaning varit mer på sin plats: "Tag & läs!" Månadens ord är – du har redan gissat det – deciderat bodilmalmstenska. Facit finns på nästa sida.

1) **gröpe** – A: hötjuga. B: ystningsenzym. C: kreatursfoder.
2) **crêpe de chine** – A: friterad vårrulle. B: sidentyg. C: ändamålsenl. papper.
3) **konfetti** – A: söta saker. B: kastmärken. C: TV-konstigheter.
4) **chevreau** – A: gravad lax. B: garvat skinn. C: gruvhäst.
5) **tjing** – A. kinesisk valuta. B: option. C: inackorderingsrum.
6) **mouche** – A: kemist. B: skönhetsfläck. C: dessert.
7) **struva** – A: bakverk. B: näskatarr. C: skogsrå.
8) **gospel** – A: spinnspörulle. B: andeväsen. C: rytmisk, religiös sång.
9) **crescendo** – A: bicykel. B: växande (mus.) C: dans.
10) **flor** – A: ferlinskt golv d v s tak. B: blomstertid. C: samvete.
11) **balsamisk** – A: doft av fina världen. B: renhållande. C: valsartig.
12) **coyote** – A: argentinsk cowboy. B: mexikansk berusningskaktus. C: nordamerikansk prärievarg.

Tidigare publicerat i Det Bästa *(juni 1987)*

Aktuellare än någonsin!
"Ur Nils Ferlins Diktvärld"

När Berth Söderlunds kassett med ovanstående titel kom ut hälsades den av Gun Zanton-Ericsson i *Östgöta-Correspondenten* med epitetet "Kongenial Ferlintolkning!" Recensionen fortsatte: "Att höra Berth Söderlund läsa och sjunga Ferlin är en odelat positiv upplevelse. Han ger skalden en ny aktualitet och fräschör genom sitt fränt osentimentala sätt att framföra dikterna. Här finns ironin, värmen och medkänslan med de små och ringaktade, kvickheten och galghumorn och den suggestiva rytmen – allt med en absolut tonträffning som understryks än mer av Janne Lindstedts dragspelsackompanjemang."

Kassetten omfattar nio tonsättningar av idel kända namn: först och främst skalden själv i "På Arendorffs tid", och – naturligtvis – Lille Bror Söderlundh; vidare Ove Engström, Lasse Göransson, Josef Briné och Broder Tor Bergner. Sist, men ingalunda minst, vill vi apostrofera Tommy Körberg, som klätt dikten "Olust" ur "Barfotabarn" i toner.

För att försäkra sig om ett exemplar av denna "kongeniala tolkning", som inte bör saknas hos någon Ferlinälskare, sätter man lämpligen in 65:– på upphovsmannens postgirokonto, nr 477 73 62-7. Den facila summan inkluderar då även porto!

Svar till ***UTVIDGA DITT ORDFÖRRÅD***

1) **gröpe** – C: kreatursfoder. Till *gröpa*, grovmala. Nord. ord besläktat med gryn, gröt m fl.
2) **crepe de chine** (kräpp-dösjinn) – B: sidentyg. Eg. 'kräpp från Kina'. Fra. lånord; ytterst av lat. *crispus*, krusig.
3) **konfetti** – B: små, runda mångfärgade papperslappar som man kastar på varandra vid festliga tillfällen för att ytterligare höja stämningen (?). Av ital. *confetti*.
4) **chevreau** (äv. **chevrå**) – B: läder av killingskinn. Av fra. *chevreau*, killing; av *chèvre*, get.
5) **tjing** – B: option d v s förtur vid val. "Tjing för den!" (Äv. **Pass!** el. **Pax!**) Oklart urspr.
6) **mouche** (äv. **musch**) – B: skönhetsfläck (i form av svart lapp som appliceras i ansiktet för att accentuera dettas blekhet. Fra.
7) **struva** – A: bakverk, flottyrkokt spritsbakelse. Av lågty. *strûve* (ty. *Straube*). Eg. 'ngt utskjutande, styvt'.
8) **gospel** – C: rytmisk, religiös sång (USA). Eng. *gospel* = evangelium. Jfr **negro spiritual.**
9) **crescendo** – B: (med) växande tonstyrka. Av ital. *crescendo*, pres. part. av *crescere*, växa.
10) **flor** – B: blomstertid, blomstring. Ytterst av lat. *flos* (gen. *floris*), blomma. Kan äv. betyda slöja av tunt tyg.
11) **balsamisk** – A: välluktande, doftande. Till *balsam*, välluktande olja el. salva, lindring (på sår). Av grek. *balsamon.*
12) **coyote** – C: am. prärievarg (*Canis latrans*). Urspr. från indianspråket nahuatl.

FERLINGRUPPEN i Filipstad *fyller tio verksamma och framgångsrika år!*

Ordf. Gunilla Jansson har ordet:

Ferlingruppen startade sin verksamhet i början av 1983, och det första programmet presenterades i samband med utgivningen av ett Ferlinfrimärke den 10 februari samma år. Redan sommaren 1982 kontaktade gruppens initiativtagare Jörn Granberg Rolf Mårth, och lade fram idéer för bildandet av en Ferlingrupp, med målsättning att sprida kunskap om skalden Nils Ferlin, hans person och diktning, och försöka få till stånd en permanent Ferlinutställning i Filipstad.

Jörn Granberg uppvaktade kommunen i utställningsfrågan, och tillsammans med Rolf började han samla personer till en grupp. Gunde Johansson, Knut Warmland, Carin och Jan Wikner, Britt Källgarn, Kjell Ekman, Mats Jansson och Ingrid Berg var de personer man knöt till gruppen i starten. Så småningom fick man ordning på det praktiska med styrelse och stadgar, och Ingrid Berg, rutinerad och kunnig föreningsmänniska, valdes som Ferlingruppens första ordförande.

Med ett flertal personer i gruppen med tillhörighet inom sång och musik, revy och teater, så föll det sig självklart att satsa på programverksamhet. Sida vid sida med detta pågick arbetet med att samla material till en Ferlinutställning. I samarbete med Värmlands Museum och konstnären Larseric Vänerlöf fullbordades denna och kunde förevisas för allmänheten i samband med invigningen av Museet Kvarnen den 24 maj 1986.

För egen del kom jag in i gruppens programverksamhet i och med Ferlingruppens "Vårsoaré" i maj 1987, och har sedan dess haft glädjen att delta i olika program och verksamheten i övrigt. Med en aktiv pappa som Jan Wikner, hade jag av naturliga skäl redan från början kontakt med och information om verksamheten.

Mest uppmärksammat av gruppens program har nog Rolf Mårths musikskådespel om Nils Ferlin "På Fabians tid" blivit. Drömspelet hade premiär i Filipstad den 21 januari 1984, med Jan Wikner i huvudrollen som Nils Ferlins alter ego Busen Fabian. I anslutning till premiären gavs ytterligare tre föreställningar inför stor publik. "På Fabians tid" framfördes även i en omarbetad version vid Oxhälja 1984 och 1985 samt på turné till Hagfors hösten 1985.

Scen ur drömspelet "På Fabians tid". Fr v Ivan Speleman (Rolf Mårth), Fabian själv (Jan Wikner) och Rallar-Anton (Stig Lindström).

Hösten 1984 gästades kulturveckan i Sunne med ett soaréprogram, som innehöll flera utdrag ur "På Fabians tid". Programmet fick titeln "Ur Busen Fabians poesialbum". Denna programtitel återkom under Filibjurveckan 1985, nu med Tor Bergner som huvudartist. Broder Tor kom att ingå i Ferlingruppen som en i högsta grad verksam och inspirerande medlem, liksom Ferlins yngsta syster Ruth Hladisch, och Ferlins allra närmaste vän ända sedan skoltiden i Filipstad, Gustaf Andborg. Jag vill särskilt nämna Gustaf Andborgs stora intresse och omsorger om Ferlingruppen. En nära vänskap förenad med fina minnesbilder kring Nils Ferlin och värdefulla bidrag, inte minst till Ferlinutställningen, som varit till glädje och haft stor betydelse för Ferlingruppen.

Beträffande Filibjurveckan så kan noteras, att Ferlingruppen producerat och medverkat i Ferlinprogram i samband med Filibjurveckan under fem år, 1983–1987.

Jörn Granberg har medverkat som arrangör, kapellmästare och musiker i våra program. I sina ensembler har han samlat skickliga musiker, där den mästerlige dragspelaren och pianisten Bror Frisk är värd ett särskilt omnämnande. Bror har utan tvekan varit, och är, en musikalisk drivkraft inom Ferlingruppen. En stöttepelare som medverkat i så gott som alla våra program.

Einar Lidberg och Knut Warmland samarbetade vid utgivningen av Ferlins revykupletter i en samlingsvolym, och 1985 kom boken "Fabians revyvisor" ut på Bronells förlag. Genom välvilligt bemötande tillfaller royaltyn vid försäljning av boken Ferlingruppen. Det noterar vi med största tacksamhet. Bokutgivningen gav idén till ett scenprogram kring Ferlins revykupletter där Gunde Johansson, Jan Wikner, Rolf Mårth och Bror Frisk kom att samarbeta. Programmet framfördes 1986. Året därpå spelades musikinslagen i programmet in på en LP-skiva. Både scenprogrammet och LP-produktionen kom att få samma titel som boken – "Fabians revyvisor".

Till Ferlingruppens större produktioner kan även räknas "Höstdrömmar" 1986, "Den vackraste visan", ett program kring Lille Bror Söderlundhs tonsättningar 1987, och "Nu smyger mjukt en vind" 1991. I de flesta fall har Ferlingruppens egna medlemmar medverkat i programmen, Gunde Johansson och Tor Bergner inberäknade, men vid några tillfällen har gästartister engagerats där man kan nämna Kroppakören, Gunnar Turesson, Ove Engström, Håkan Steijen och Harald Forss. Ferlingruppen har även stått som arrangör för program med TUR-teatern och Stig Berg, för att nämna ett par.

Ferlingruppen har genom åren medverkat i ett flertal inslag för Radio Värmland och Riksradion.

Jubileumsåret 1993 har Stig Berg medverkat med ett program på Museet Kvarnen. Ett jubileumsår som fortsätter med en jubileumsfest den 25 september, och kulminerar med ett jubileumsprogram i Strandvägsskolans aula i Filipstad den 21 november. (Se annons nedan!)

Ferlingruppens målsättning är att levandegöra minnet av Nils Ferlin och verka i hans anda. Alla insatserna under de gångna tio åren, till största delen på ideell grund, får stå som ett bevis för detta. Vi tänker gå vidare på den inslagna vägen.

1983 - 1993

JUBILEUMSPROGRAM

FERLINGRUPPEN

10 år

medverkande

Gunde Johansson

Gunilla Jansson
Carin Wikner Britt Källgarn
Jörn Granberg
Stig Lindström Rolf Mårth
Bror Frisk
Berit Westergren Anne-Cathrine Westberg
Sten-Åke Kristiansson

Strandvägsskolans aula, Filipstad
söndagen den 21 november kl 18.00
Entré 50 kr
Förköp hos Filipstads Bokhandel,
tfn 0590 - 136 80 fr o m 13 november

Medarrangör: Medborgarskolan, Filipstad

50 år i Sverige

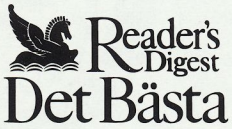

Hundra miljoner läsare jorden runt varje månad.
Nu även på ryska, ungerska och tjeckiska.

Precis som förut

Mitt hjärta, sa jag, var ditt.
Ditt hjärta, sa du, var mitt.
Och vackert du tyckte det lät
att gråten var min när du grät.

Så bytte vi ord och rim.
Klokt gifte du dej till slut.
Och jag har procent av Stim
och lever precis som förut.

Ur "Goggles"

DU som ännu ej köpt hela serien av prof. K. G. Bejemarks sex Ferlin-tallrikar bör göra det.
Det är också ett enkelt sätt att lösa ett presentproblem.

Medlemmar köper hela serien för 650 kronor alt. enstaka tallrikar för 125 kronor inkl moms. Frakt och exp.avgift tillkommer. Cirkapriset i handeln är 200 kronor per styck.

Nils Ferlin-Sällskapet är förmånstagare till den vinst som överstiger självkostnaden.
Tveka inte. Beställ nu av Curt Enström eller COULEUR konsthandel,
Nybrogatan 14, 114 39 STOCKHOLM. Tel. 08-660 68 03

NYA MEDLEMMAR

Andersson, Elise, Kronobergsgatan 5, 112 38 Stockholm
Bergkvist, Bert, Harald Heins Väg 4, 240 10 Dalby
Birmann, Eva, Farkostvägen 12, 181 35 Lidingö
Ekberg, Harald, Pl 7110 Linsänkan, 386 90 Färjestaden
Eriksson, Birgitta, Erstagatan 1 B, 116 28 Stockholm
Forsberg, Kerstin, Surbrunnsgatan 55, 113 27 Stockholm
Granlöf, Aina, Brahevägen 5 nb, 171 53 Solna
Grundin, Anna, Nybrogatan 73, 114 40 Stockholm
Grundin, Thomas, Nybrogatan 73, 114 40 Stockholm
Gröning, Lotta, Stationsgatan 49, 951 32 Luleå
Gullberg, Inga-Lill, Bokbindarvägen 86,
129 34 Hägersten
Hjärpe, Ebba, Grindvägen 23 C, III, 761 62 Norrtälje
Johansson, Ruth, Fleminggatan 36 C, 112 33 Stockholm
Knutson, Christer, Alströmergatan 7, 112 47 Stockholm
Larsson, Kenneth, Grevgatan 4, 114 53 Stockholm
Larsson, Patrik, Vårvägen 1, 840 95 Funäsdalen
Lindqvist-Hahn, Barbro, Nockeby Kyrkväg 60,
161 41 Bromma
Malmborg, Beatrice, Polhemsgatan 27, 112 30 Stockholm
Olsson, Gudrun, Ragnaröksgatan 9, 723 55 Västerås
Palmqvist, Kerstin, Armfeltsgatan 1, 115 34 Stockholm
Palmqvist, Åke, Armfeltsgatan 1, 115 34 Stockholm
Persson, Sonne, Knutstorpsgatan 35, 265 38 Åstorp
Petersson, Sven, Vinthundsvägen 59, 123 62 Farsta
Reinius, Mats, Hannebergsgatan 24, 171 47 Solna
Ringblom, M., Esplanaden 1 C, 613 30 Oxelösund
Stenström, Margareta, Kvisthamragatan 7 A,
761 40 Norrtälje
Sundberg, Kersti, Sveavägen 117, 113 49 Stockholm
Svenby, Britta-Stina, St. Södergatan 56 A, 222 23 Lund
Svensson, Marianne, Bastuhagsvägen 13, 122 42 Enskede
Tunnel, Maire, Vösa 33–13, EE 3500 Rapla. Estland
Wiklund, Berith, Isvägen 22, 722 31 Västerås

BRÖDER & SYSTRAR:

Vänligen beakta att alla ändringar avseende namn och adress ska skickas till
Rundqvists Boktryckeri, Box 14140, 400 20 Göteborg.
Begagna lämpligen Postens portofria kort (Bl 2050.15). Tack!

KALLELSE

Alla medlemmar hälsas välkomna till årets utdelning

av

FERLIN-PRISERNA

till poeten BODIL MALMSTEN och trubaduren STAFFAN PERCY

Torsdagen den 21 oktober 1993 klockan 19.00
på SJÖFARTSHUSET, Skeppsbron 10, Stockholm

I samband med prisutdelningen serveras middag bestående av
kalvstek, sallad, smör, bröd, bordsvatten, vin eller öl, kaffe och kaka.

Anmälan sker genom inbetalning av 195:– till sällskapets
postgironummer 35 21 55-6 senast den 14 oktober 1993.

I ovanstående pris ingår moms, service samt garderob.

VARMT OCH HJÄRTLIGT VÄLKOMNA

Styrelsen

Poste Restante Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet nr 2, 1993
Ordförande: Jenny Westerström, Studentgatan 9, 223 62 LUND. Tel 046-14 90 37
Skattmästare: Tor Englund, Sunnanvindsgränd 79, 175 38 JÄRFÄLLA. Tel 08-580 174 69
Sällskapets postgirokonto: 35 21 55-6

Redaktör för medlemstidningen: Alf Olle Anderson, Luntmakargatan 36, 111 37 STOCKHOLM. Tel 08-11 15 15
Tryck: Rundqvists Boktryckeri i Göteborg

ISSN 0345-9519